

यथा—

‘किं रुद्धः प्रियया कयाचि, दथवा सख्या ममोद्वेजितः,
किंवा कारणगौरवं किमपि, यन्नाद्यागतो वल्लभः ।

इत्यालोच्य मृगीदृशा करतले विन्यस्य वक्राम्बुजं

दीर्घं निःश्वसितं, चिरं च रुदितं, क्षिप्ताश्च पुष्पस्रजः ॥’

इति साष्टाविंशतिशतमुत्तममध्याधमस्वरूपेण ।

चतुरधिकाशीतियुतं शतत्रयं नायिकाभेदाः ॥ ८७ ॥

प्रिय इत्यर्थः । तदनागमेति । प्रियानागमनेनेत्यर्थः ॥ किं रुद्ध इति । संके-

१. कारणेति । कारणागौरवं हेतूद्वेकः । प्रयोजनविशेष इति यावत् ॥

२. इतीति । स्त्रीया तावन्निविधा—मुग्धा मध्या प्रगल्भा चेति । तत्र मुग्धैकधा, मध्याप्रगल्भे तु धीराधीरोभयभेदेन षड्विधे । धीरा मध्या, अधीरा मध्या, धीराधीरा मध्या । एवमग्रेऽपि । एताश्च षड्विधा ज्येष्ठत्वकनिष्ठत्वाभ्यां द्विविधाः । धीरा ज्येष्ठा—कनिष्ठा, अधीरा ज्येष्ठा—कनिष्ठा, धीराधीरा ज्येष्ठा—कनिष्ठा चेति । एवं द्वादशभेदा मुग्धया सह त्रयोदश भवन्तीति स्त्रीयाकथा । परकीया द्विविधा—परोढा कन्यका चेति । सामान्या त्वेका । एताः पुनः सभेदाः स्वकीयापरकीयासामान्याः स्वाधीनपतिकाबध्नावस्थाभिः प्रत्येकं भिद्यन्ते । एवं चतुरधिकशतं स्त्रीयाः । षोडश परकीयाः । अष्टौ सामान्याः । आसां संकलनेऽष्टाविंशलधिकशतं नायिकाः । $१०४ + १६ + ८ = १२८$ । तासामप्युत्तममध्यमाधमभेदगणनया चतुरधिकाशीतियुतं शतत्रयं भेदाः । $३ \times १२८ = ३८४$ । तत्रापि दिव्यादिव्योभयभेदगणनया द्विपञ्चाशदधिकैकादशशतं भेदा जायन्ते । $३ \times ३८४ = ११५२$ । अत्रेदमप्यवधेयम्—यद्यपि मुग्धाया लज्जाप्राधान्येन, मध्याया लज्जामदनप्राधान्येन, प्रगल्भायाः प्रौढिप्राधान्येन, धीराया धैर्यप्राधान्येन, अधीराया अधैर्यप्राधान्येन, धीराधीराया धैर्याधैर्यप्राधान्येन, ज्येष्ठायाः प्रेमज्यैष्ठ्यप्राधान्येन, कनिष्ठायाः प्रेमकानिष्ठ्यप्राधान्येन, परोढाया रहस्यप्राधान्येन मुग्धाया इव कन्यकायाः, सामान्याया वित्तप्राधान्येन, अष्टविधा नायिका भवन्ति तथापि ‘प्रस्थानं वलयैः कृतं प्रियसखैरत्नैरजस्रं गतं दृष्ट्वा न क्षणमासितं व्यवसितं चित्तेन गन्तुं पुरः । यत्नं निश्चितचेतसि प्रियतमे सर्वे समं प्रस्थिता गन्तव्ये सति जीवितप्रिय सुहृत्सार्थः किमु त्यज्यते ॥’ इत्यादिलक्ष्यादुत्तरक्षणे कृतदेशान्तरगमनाध्यवसाये प्रिये प्रवत्स्यद्भर्तृका नवमी नायिका भवितुमर्हति । तस्याः प्रोषितभर्तृकाविप्रलब्धाविरहोत्कण्ठितासु नान्तर्भावः । संनिहिते प्रेयसि तत्त्वायोगात् । न कलहान्तरितायामन्तर्भावः । कलहाभावाद-

१. ‘एणीदृशः प्रवल्तापभयादिवात्याः श्वासानिलाः प्रति मुहुः प्रसरन्ति दूरम् । वाष्पाम्बुवीक्षु निमज्जनकातरेव निद्रा दृशोर्न सविधेऽपि पदं विधत्ते ॥’ इति ग. २. ‘मध्यमाधमस्वरूपमतः’ क-ख ग-पुष्पके तु ‘भेदे पूर्ववदासामुत्तममध्याधमत्वेन ।’ इति पूर्वार्धम्; ‘मध्यमाधमस्वरूपतः’ घ. ३. ‘नायिकाभिदानां स्यात्’ क-ख; ‘नायिकाभिधानं स्यात्’ ग; ‘नायिकाभेदानां स्यात्’ घ.